

работыте Великаго Бога непознатааго вами до сего^ж
 „Послѣ говорилъ той да єдна страшна вѣдомость,
 сиричы, свѣршеніето на Свѣтѣ и приближеніето на
 єдно Небесно Царство; да воскресеніето на мертвые
 те, да кого сѧ даде на человѣцыте оувѣреніе чрезъ
 воскресеніето на могущественнаго Свѣщества, то есть
 Христы, на когото Вѣрата проповѣдаваше. И когато
 говореше той тако, шепнувши лята начеха да сѧ чв-
 ать; а на мѣдрецыте, които вѣхъ между наро-
 да, наче да имъ спада мѣдростъ та. Между ко-
 ито мѣдрецы сѧ видѣше почмренного чело на
 стонческія мѣдреца, и оукорителныя смѣхъ на Кин-
 ческія, и на Бникѣрана, които не вѣрѹваше ни-
 ти на Єлисея^{*)} нашъ, и които изле же изъ сокра-
 ніето сою речи оукорны, които сѧ чвахъ на наро-
 да. Но сердцата на народа вѣхъ помѣстини; да-
 щуто тозъ чвжденецъ имаше таковъ гласъ и беле-
 лѣпіе като єдинъ человѣка, когото непознатааго Богъ
 ебѣше отрадилъ да проповѣдава Вѣрата негова.“

Ивана слышаше сѧ вниманіе говореніето на Глав-
 ка, като и приказѹваше да сокраніето дѣто вѣше
 видѣлъ вища мѣдь, и които первый путь вѣше чвль
 повѣствованіето да Христа.

^{*)} Єлисей сѧ нарічаше рабъ на Єлинетѣ, идолопо-
 клонниците. А стонческій, Кинческій и Бникѣ-
 рическій мѣдрецы сѧ нарічаха различныте об-
 щества тѣхни.